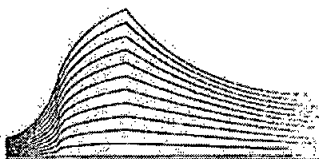

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2016/1428
Datum van uitspraak
23 mei 2016
Rolnummer
2015/AB/299

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

COVER 01-00000447078-0001-0013-01-01-1

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - toelagen door FAO
tegensprekelijk arrest
heropening der debatten -

L
appellant, vertegenwoordigd door mr. GAILLIAERT David, advocaat te 8210 LOPPEM,
Heidelbergstraat 66

D
appellante, vertegenwoordigd door mr. GAILLIAERT David, advocaat te 8210 LOPPEM,
Heidelbergstraat 66

tegen

FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN, gevestigd te 1050 BRUSSEL, Troonstraat 100,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. PENNING Erwin, advocaat te 9050 GENTBRUGGE,
Brusselsesteenweg 723

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 25-10-2010 door de Arbeidsrechtbank van Brugge, 1ste kamer (A.R. 07/112444/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Gent, afdeling Brugge op 16-03-2011,
- het arrest van het Arbeidshof te Gent, afdeling Brugge d.d. 23-02-2012 en de conclusies neergelegd ter griffie van dit hof,
- de voorziening in Cassatie d.d. 27-09-2012,
- het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 15-09-2014,
- de dagvaarding na Cassatie ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 26-03-2015,

- de conclusies voor de appellanten, neergelegd ter griffie op 08-07-2015,
- de conclusie voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 30-09-2015,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 21 maart 2016, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

De feiten en de procedure die vooraf ging

1.

De oudste zoon van de heer L en mevrouw D (hierna "de heer en mevrouw L"), de heer Christophe L (° 26 september 1975) overleed op 6 oktober 2000 ten gevolge van een arbeidsongeval op zee toen hij werkte als zeevisser in dienst van de nv Shamrock Rederij.

Op het ogenblik van het arbeidsongeval was hij ouder dan 25 jaar en ongehuwd en zonder kinderen. Hij woonde onder hetzelfde dak als zijn ouders, samen met drie minderjarige broers en zusters.

Het Fonds voor Arbeidsongevallen (hierna "het FAO"), dat als verzekeringsonderneming optreedt in de zeevisserij (artikel 81 arbeidsongevallenwet van 10 april 1971), schreef in een brief van 12 maart 2001 dat het *medisch-technisch comité* in zijn vergadering van 7 maart 2001 beslist had dat zoon Christophe L "niet als belangrijkste kostwinner van het gezin kon worden beschouwd" zodat "de rente" niet verschuldigd was.

2.

Met een dagvaarding van 24 december 2002 brachten de heer en mevrouw L het geschil voor de arbeidsrechtbank te Brugge.

Zij vorderden :

"Te zeggen voor recht dat Christophe L dient aanzien te worden als de belangrijkste kostwinner van het gezin van verzoekers en dat gedaagde overeenkomstig art. 20 en 20bis Arbeidsongevallenwet gehouden is tot betaling van een rente aan verzoekers."

De rechtbank heropende de debatten met een tussenvonnis van 3 oktober 2006 . Met een vonnis van 25 oktober 2010 werd de vordering ongegrond verklaard.

3.

Het FAO liet het vonnis op 23 februari 2011 betekenen aan de heer en mevrouw L

Op 16 maart 2011 stelden de heer en mevrouw L hoger beroep in bij het arbeidshof te Gent.

Met een arrest van 23 februari 2012 verklaarde het arbeidshof te Gent, afdeling Brugge, het beroep gegrond en zegde voor recht dat de heer en mevrouw L overeenkomstig de artikelen 15,20 en 20 bis recht hebben op de lijfrente ten laste van het FAO en veroordeelde het FAO tot betaling van de overeenstemmende bedragen.

4.

Het FAO stelde een voorziening in cassatie in. Met een arrest van 15 september 2014 vernietigde het Hof van Cassatie het arrest van 23 februari 2012 van het arbeidshof te Gent, afdeling Brugge, behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk had verklaard en verwees de zaak naar het arbeidshof te Brussel.

De vordering in hoger beroep

5.

De heer en mevrouw L vorderden in hun verzoekschrift voor het arbeidshof te Gent :
*" Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,
Het vonnis a quo gedeeltelijk teniet te doen en, opnieuw wijzende als volgt :*

De vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens te zeggen voor recht dat appellanten overeenkomstig art. 20 en 20bis van de Arbeidsongevallenwet gerechtigd zijn op een rente...."

Het FAO vordert in zijn conclusies:

"Het hoger beroep ontvankelijk te verklaren doch ongegrond in zoverre gericht tegen de afwijzing van hun vordering door de eerste rechter;

Het vonnis a quo te bevestigen waar de eerste rechter de vordering van huidige appellanten afwijst;

Aldus te zeggen voor recht dat wijlen de heer Christophe L niet kan worden beschouwd als de belangrijkste kostwinner en dienvolgens de vordering van appellanten lastens het Fonds voor Arbeidsongevallen af te wijzen als ongegrond.

Over de kosten uitspraak te doen als naar recht."

Bespreking

6.

De volgende bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, betreffende de schadeloosstelling bij dodelijke arbeidsongevallen, in de versie zoals van toepassing op het ogenblik van het arbeidsongeval, zijn van toepassing, en daarover bestaat geen betwisting:

- Artikel 15 § 1 "De vader en de moeder van de getroffene die op het tijdstip van het overlijden noch echtgenoot, noch rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen ieder een lijfrente gelijk aan 20 % van het basisloon.(...)"

- Artikel 20 "De bloedverwanten in de opgaande lijn, de kleinkinderen en de broeders en zusters ontvangen de rente alleen wanneer zij rechtstreeks voordeel uit het loon van de getroffene haalden. Worden als zodanig aangezien degenen die onder hetzelfde dak woonden.(...)"

- Artikel 20 bis "Voor de bloedverwanten in opgaande lijn is de rente verschuldigd tot op het ogenblik waarop de getroffene de leeftijd van 25 jaar zou bereikt hebben, tenzij zij het bewijs leveren dat de getroffene voor hen de belangrijkste kostwinner was".

Artikel 20 bis is ook van toepassing wanneer de getroffene op het ogenblik van het dodelijk arbeidsongeval reeds 25 jaar is (Cass. 8 februari 1993, *Soc. Kron*, 1993, 311).

De heer en mevrouw I hebben in de dagvaarding en in hun conclusies ook steeds verwezen naar deze bepalingen als grondslag voor hun persoonlijke vordering tot het betalen van een rente.

7.

De wet omschreef niet wat het begrip "belangrijkste kostwinner" precies inhield, met als gevolg dat de ouders van het slachtoffer van een dodelijk arbeidsongeval geconfronteerd konden worden met langdurige procedures. Zo blijkt dat verschillende procedures aanleiding gaven tot arresten waarin het Hof van Cassatie dit begrip heeft uitgelegd, ondermeer:

- arrest van 18 januari 1993: "Overwegende dat de appelrechters wettig beslissen dat "de beoordeling van het begrip "belangrijkste kostwinner" dient te gebeuren door afweging van het aandeel van de getroffene in het geglobaliseerd inkomen (van de ascendenten) op het ogenblik van het ongeval", en dat, om te kunnen besluiten tot de hoedanigheid van belangrijkste kostwinner, "dit aandeel de belangrijkste bron van het inkomen van de bloedverwanten in opgaande lijn moet zijn (en hun) voornaamste geldelijke steun" (Cass., 18 januari 1993, R.W., 1993-94, 45; in dezelfde zin Cass., 7 februari 2005, www.juridat.be) .

- arrest van 8 oktober 2001: " Dat die bepaling (artikel 20bis van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971) geen enkel onderscheid maakt wat betreft de aard of de bestemming van het inkomen waarover de bloedverwanten in opgaande lijn beschikken ;

Overwegende dat het arrest van 20 september 1999, nu het op de in het middel weergegeven gronden welgert het bedrag van de kinderbijslag op te nemen in de gezamenlijke inkomsten van de ouders van de getroffene, het boven aangehaalde artikel 20bis schendt ;” (Cass., 8 oktober 2001, www.juridat.be)¹.

- arrest van 6 juni 2005 (S.04.0141.F/10): *“Overwegende dat het arrest zijn beslissing dat de zoon van de eerste twee verweerders hun belangrijkste kostwinner was, grondt op de vaststelling dat de netto -inkomsten van de getroffene hoger zijn dan die van zijn ouders ; Dat het arrest, dat evenwel geen rekening houdt met het bedrag van de daadwerkelijke bijdrage van de getroffene in de inkomsten van zijn ouders, voormeld artikel 20bis schendt.”.*

In de grieven van de verzoeker in cassatie stond ondermeer: “5.3. In tegenstelling tot de onwettige reden van het bestreden arrest volgens welke het onjuist is om de persoonlijke onderhoudskosten van de getroffene af te trekken, kan te dezen evenmin rekening worden gehouden met het gedeelte van het inkomen van de getroffene dat hij aan zijn persoonlijk levensonderhoud besteedde. Dat bedrag kwam de eerste en de tweede verweerder immers niet rechtstreeks ten goede en kon dus niet beschouwd worden als een bijdrage aan hun inkomsten.”

8.

De wet van 8 juni 2008 heeft een tweede lid toegevoegd in artikel 20 bis arbeidsongevallenwet: *“De getroffene wordt als de belangrijkste kostwinner beschouwd wanneer het gedeelte van zijn inkomen dat effectief diende als bijdrage, zowel in geld als in natura, in het onderhoud van de bloedverwanten in opgaande lijn op het ogenblik van het ongeval meer bedroeg dan het geglobaliseerd inkomen van de bloedverwanten in opgaande*

¹ - in de bestreden arresten van 20 september 1999 en 31 januari 2000 had het arbeidshof te Brussel zijn beslissing als volgt gemotiveerd: *“Te dezen rijst de vraag of de kinderbijslag moet worden gerekend tot de in artikel 21 bedoelde inkomsten. Het (arbeids)hof oordeelt dat zulks niet het geval is op de volgende gronden*
De kinderbijslag is geen belastbaar inkomen in tegenstelling tot de vervangingsinkomsten : werkloosheidsuitkeringen, pensioen, ziektevergoedingen, enz. - Hoewel de kinderbijslag een sociale zekerheidsuitkering is, toch verschilt ze totaal van de andere, aangezien het hier geen vervangingsinkomen betreft, maar een bijdrage tot het onderhoud, de opvoeding en de opleiding van het kind, en bovendien is het bekend dat de kinderbijslag niet toereikend is om de noodzakelijke kosten te dekken. - Als de kinderbijslag tot het inkomen zou worden gerekend, zou immers een onbillijke toestand ontstaan : een werkloze vader zou de rente ontvangen nadat de getroffene de leeftijd van 25 jaar zou hebben bereikt en een werkloze vader met verschillende kinderen zou die niet krijgen. - Als de kinderbijslag als een deel van het inkomen zou worden beschouwd, zou zulks bovendien en in zekere mate een aanslag betekenen op de rechten van de kind, zoals ze zijn vastgelegd in het desbetreffende Charter, te meer daar die bijslag, zoals hierboven gezegd, niet toereikend is voor zijn onderhoud.”

lijn, waarin de bijdrage, zowel in geld als in natura, van de getroffene niet is begrepen. Bij de vaststelling van de financiële bijdrage, zowel in geld als in natura, van de getroffene worden de kosten voor zijn eigen onderhoud niet in aanmerking genomen.”

Deze bepaling is als dusdanig niet van toepassing op het arbeidsongeval van Christophe L dat dateert van voor dat deze wet van toepassing werd.

De wetgever heeft bij de redactie in 2008 van het tweede lid van artikel 20 bis van de arbeidsongevallenwet zich klaarblijkelijk geïnspireerd op het voormelde arrest van 6 juni 2005 (S.04.0141.F/10) van het Hof van Cassatie (vgl. Memorie van toelichting, Parl. St. 2007-2008, Doc. 52, 1012/001, p. 42, waarin verwezen wordt naar de door het Hof van Cassatie geformuleerde algemene criteria die de wetgever in de wet wenste op te nemen).

9.

Toepassing van de wettelijke bepalingen in deze zaak:

Er bestaat geen betwisting over dat de heer en mevrouw L rechtstreeks voordeel uit het loon van hun zoon Christophe haalden gezien zij onder hetzelfde dak woonden, dit overeenkomstig het (onweerlegbaar) wettelijk vermoeden bepaald in artikel 20 arbeidsongevallenwet.

De betwisting heeft betrekking op de vraag of zoon Christophe al dan niet *de belangrijkste kostwinner voor zijn ouders was* als bepaald in artikel 20 bis arbeidsongevallenwet.

10.

De daadwerkelijke bijdrage van de Christophe L in de inkomsten van zijn ouders

Uit het onderzoek door het FAO en met name het verhoor van de heer en mevrouw L en van de werkgever van Christophe L, uit de loondocumenten en de gegevens over de zeereizen, blijkt volgende bijzondere situatie²:

- Christophe L was sinds 13 maart 2000 in dienst van de nv Shamrock Rederij. Voordien werkte hij voor andere rederijen. Zoals bij de vorige werkgevers werd het loon betaald per zeereis en dus niet per gewerkte uur, dag of maand. Uit de loonstaten blijkt dat het bruto loon gelijk was aan een percentage (4,5 %) van een basisbedrag (in principe de opbrengst van de visvangst) en bovendien een bedrag ten titel van “kordeel”. Kordeel stond blijkbaar voor schelpen, schaaldieren en inktvis waarvan de opbrengst apart werd bepaald. Hij ontving ook nog aankoopbons voor (vissers)kledij.

² Het Fonds verleent 1° bijstand aan de getroffene of de rechthebbenden met het oog op de vrijwaring van hun rechten die, rechtstreeks of onrechtstreeks volgen uit het arbeidsongeval (artikel 15 K.B. van 21 december 1971 betreffende de bijlagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor arbeidsongevallen). Het FAO legt enkel de processen verbaal van verhoor neer en geen ander verslag van het onderzoek; het blijkt niet of het FAO ook het recht op rente van de minderjarige broer en zussen op grond van artikelen 17, 19 en 20 Arbeidsongevallenwet heeft onderzocht.

Verder blijkt dat de werkgever een relatief hoog bedrag inhield op het nettoloon als "kostgeld" op het schip (zogenaamde "roef") met inbegrip van de aankoop van goedkope alcohol en sigaretten op het schip (gemiddeld 360,34 euro per maand):

- Voor de enkele dagen dat hij niet vaarde, ontving Christophe L werkloosheidsuitkeringen.

- Daarnaast betaalde de werkgever ook loon in het zwart: opnieuw berekend als een percentage van de opbrengst en ook een forfaitaire vergoeding voor het lossen van de vis.
- Verder ontving Christophe L ook nog "deelvis" en diepvriesvis, die hij eventueel zelf kon verkopen.

Deze praktijken worden ook nog eens bevestigd in de schriftelijke verklaringen van diverse personen die de heer en mevrouw L neerleggen.

11.

Gezien het loon varieerde in functie van de opbrengst van de zeereizen, past het om het gemiddelde loon sinds de aanwerving bij de nv Shamrock Rederij in aanmerking te nemen, zoals de eerste rechter deed en ook het arbeidshof te Gent. Het FAO verklaart zich in zijn conclusies akkoord met deze berekeningswijze.

Uit de eigen verklaringen van de heer en mevrouw L tegenover de inspecteur van het FAO blijkt dat Christophe L zijn volledige officiële nettoloon en de werkloosheidsvergoedingen aan zijn ouders afstond en dat hij het zwart geld en de opbrengst van de deelvis voor zich hield en dat hij de aankoopbons enkel voor zichzelf gebruikte. Ook de werkgever verklaarde dat Christophe L hem meerdere keren had bevestigd dat hij zijn volledig loon thuis moest afgeven. Deze situatie lijkt ook zeer geloofwaardig. Christophe L verbleef immers nagenoeg de hele tijd op de vissersboot (die naar Engeland vaarde) en betaalde er met zijn nettoloon voor de kost en inwoon (roef) en de aankoop van sigaretten en alcohol. Hij beschikte bovendien zelf over het zwart loon waarmee hij zijn persoonlijke uitgaven kon doen. Zijn ouders inden zijn looncheques en regelden zijn bankzaken. Het blijkt ook dat de ouders aanzienlijke uitgaven deden die zij enkel konden doen omdat zij beschikten over het loon van hun zoon (auto, meubelen).

Bij het overlijden van Christophe L stond er ook geen geld meer op zijn rekeningen. Uit dit alles mag afgeleid worden dat de ouders over het volledige officiële inkomen van hun zoon mochten beschikken en dit ook daadwerkelijk uitgaven. Het feit dat de vader tijdens het verhoor verklaarde dat de ouders 40.000 à 45.000 Bef per maand van het loon van de zoon voor hun "levensonderhoud" gebruikten is onvoldoende precies en zeker om daaruit af te leiden dat zij niet over het volledige officieel inkomen beschikten voor de uitgaven van het gezin. Het is zeer aannemelijk dat de vader de werkelijke uitgaven van het gezin heeft onderschat.

12.

Zoals het FAO inroept, moeten van het nettoloon wel nog de bedragen afgetrokken worden die Christophe L betaalde wegens een persoonlijke belastingschuld en een lening.

Volgens het FAO moet de vergoeding voor de eigen kost en inwonen van Christophe L bij zijn ouders bepaald worden op 247,89 euro (10.000 Bef) en moet dit bedrag overeenkomstig de hoger vermelde rechtspraak (en zoals thans uitdrukkelijk bepaald in artikel 20 bis tweede lid van de arbeidsongevallenwet) in mindering komen van zijn aandeel in het inkomen van de ouders.

In het geval van Christophe L was deze kost evenwel verwaarloosbaar gezien hij nagenoeg de hele tijd op de vissersboot verbleef en zijn kledij kocht met de aankoopbons.

Bovendien werd deze minieme kost hoe dan ook gecompenseerd met het feit dat hij onvermijdelijk zijn ouders mee liet genieten van de goedkope alcohol en tabak (de ouders waren kettingrokers) die hij op de boot kon aankopen. Dit blijkt uit de verklaringen van de heer en mevrouw L en de werkgever tegenover het FAO en is volledig geloofwaardig nu blijkt dat er grote bedragen op zijn nettoloon werden ingehouden, die duidelijk de normale kost van verblijf op het schip overtroffen.

13.

De daadwerkelijke bijdrage van de Christophe L in de inkomsten van zijn ouders dient dus als volgt berekend te worden:

- *totaal netto inkomsten van Christophe L voor de periode 13 maart tot 6 oktober³:*

nettoloon bij de nv Shamrock Rederij :	502.317 Bef
kordeel :	63.170 Bef

vakantiegeld voor 208 dagen:	40.408 Bef
werkloosheidsuitkeringen:	20.520 Bef
totaal:	626.415 Bef

- <i>hetzij voor een maand:</i>	
626.415 Bef : 6,84 =	91.581 Bef

- *persoonlijke schulden van Christophe L op maandbasis:*

belastingen :	13.684 Bef ⁴
lening Krefima:	9.651 Bef

³ De tewerkstelling liep van 13 maart 2000 tot 6 oktober 2000, hetzij 208 kalenderdagen, wat overeenstemt met 6,84 maanden en niet zeven maanden zoals het FAO in aanmerking neemt: (208 x 12 maanden : 365 dagen) = 6,84.

⁴ 93.600 Bef : 6,84 = 13.684 Bef

- De daadwerkelijke bijdrage van de Christophe L in de inkomsten van zijn ouders:
91.581 Bef – 13.684 Bef – 9.651 Bef = 68.246 Bef, omgerekend 1.691,77 euro.
De daadwerkelijke bijdrage van de Christophe L in de inkomsten van zijn ouders bedroeg
dus 1.691,77 euro per maand.

14.

De gezamenlijke inkomsten van de ouders op het ogenblik van het ongeval.

De beide ouders ontvingen een invaliditeitsuitkering:

mijnheer: 887,75 euro per maand

mevrouw : 534,28 euro per maand

Daarnaast ontvingen zij voor de drie minderjarige inwonende kinderen op het ogenblik van het ongeval (verhoogde) kinderbijslag voor in totaal 893,58 euro⁵.

Er blijken geen andere inkomsten. Er bestaat geen betwisting over dat de ouders geen inkomsten ontvingen van de andere meerderjarige zoon die werkte, Kenny L

15.

De wettelijk bepaalde voorwaarde is dat het slachtoffer voor hen de belangrijkste kostwinner was.

Met het hoger vermelde arrest van 18 januari 1993 verwierp het Hof van Cassatie de voorziening tegen een arrest van het arbeidshof te Antwerpen. Het arbeidshof oordeelde ondermeer "dat het ondenkbaar is dat deze twee broers geen frank zouden afgedragen hebben zelfs niet voor de kosten van hun onderhoud(...)dat Struyf Jeanne aan deze inspecteur verklaarde dat de inwonende zonen Robert en Paul haar integraal hun loon afgaven en dat zij wekelijks een som van 1.500 BF kregen voor eigen verbruik; dat Struyf ook nog sommige kosten van deze twee zonen betaalde zoals sigaretten, benzine, drank enz. (...) gezien alle voorgaande vaststellingen, zeker niet kan aanvaard worden dat Van Der Veecken Frans de belangrijkste kostwinner was voor zijn moeder in de zin van artikel 20bis van de Arbeidsongevallenwet; dat zijn bijdrage minder hoog was dan het overlevingspensioen van de moeder en dan het aan de moeder afgestaan gedeelte van het loon van ieder van de mede inwonende broers".

In een dergelijk geval van drie inwonende werkende kinderen lijkt het logisch dat voor elke van de broers bij de vaststelling van de financiële bijdrage in de inkomsten van de ouders, de kosten voor hun eigen onderhoud niet in aanmerking genomen worden. Het valt niet in te zien waarom dit enkel zou moeten gebeuren voor de bijdrage van de zoon –slachtoffer van het dodelijk arbeidsongeval. Het Hof van Cassatie lijkt dit als dusdanig ook nooit te hebben uitgesloten.

⁵ Het betreft de kinderen Nikita L *8 juni 1986, Dimitri Lems *18 oktober 1988, Kimberly L *29 mei 1990. Alle drie zouden meer dan 66 % gehandicapt zijn erkend, maar daarvan liggen geen stukken neer. Zoon Kenny L *1 januari 1982 werkte sinds september 2000 zodat voor hem geen kinderbijslag meer werd betaald op het ogenblik van het ongeval.

Eenzelfde redenering dringt zich op wat betreft de kinderbijslag. Mevrouw L ontving de kinderbijslag voor de drie inwonende kinderen. Het was weliswaar een bron van inkomsten, maar deze inkomst was bestemd en werd vanzelf integraal besteed aan de kosten voor het eigen onderhoud van elke kind dat aan de oorsprong lag van deze inkomst. Het bedrag van de kinderbijslag bedroeg alleszins minder dan de minimale kost van onderhoud van de kinderen. Dit is ook de essentie van het argument in randnummer 18 van de conclusies van de heer en mevrouw L in hoger beroep.

Bovendien, indien bij de beoordeling van de vraag of de getroffene al dan niet de belangrijkste kostwinner was voor zijn ouders rekening wordt gehouden met de kinderbijslag en niet met de kosten voor het eigen onderhoud van de betrokken kinderen, dan stelt zich de vraag of de wet in die interpretatie geen ongeoorloofde discriminatie betekent tussen enerzijds de ouders die nog andere kinderen hebben met recht op kindergeld en waarvoor zij moeten zorgen vergeleken met ouders die geen andere kinderen met recht op kindergeld hebben en waarvoor zij moeten zorgen.

Zoals het Hof van Cassatie het verwoordt, geldt immers het volgende: *De in artikel 10 Grondwet vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen, de in artikel 11 Grondwet neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden, impliceren dat allen, die zich in dezelfde toestand bevinden, gelijkelijk worden behandeld, maar sluiten niet uit dat een verschillende behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel. Het gelijkheidsbeginsel wordt eveneens miskend, indien aangetoond wordt dat er geen redelijke en evenredige verhouding bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.* (zie ondermeer arresten van 20 oktober 2014, 3 september 2015 en 21 september 2015, www.juridat.be).

16.

Rekening houdende met de kost van het eigen onderhoud van de kinderen die in mindering komt op de inkomsten van de ouders uit het kindergeld, blijft er nog hun invaliditeitsuitkering als bron van inkomsten (voor mijnheer: 887,75 euro per maand; voor mevrouw : 534,28 euro per maand, hetzij 1.422 euro samen).

Het blijkt dus dat het aandeel van Christophe L in het geglobaliseerd inkomen van zijn ouders wel degelijk het belangrijkste was (1.691,77 euro), en dit ook nog steeds bleef indien rekening wordt gehouden met het bedrag van 247,89 euro dat het FAO in aanmerking neemt als kost en inwoon voor hem.

Christophe L was dus de belangrijkste kostwinner voor zijn ouders.

17.

De heer en mevrouw L hadden dus recht op de lijfrente als bepaald in artikel 15§1 Arbeidsongevallenwet gelijk aan 20 % van het basisloon.

De partijen hebben geen standpunt ingenomen over het basisloon voor de berekening van de rente. De debatten dienen heropend te worden. Overeenkomstig artikel 6 van de arbeidsongevallenwet dient de rechter die uitspraak doet over de rechten van de getroffene en zijn rechthebbenden immers ambtshalve na te zien of de bepalingen van deze wet nageleefd worden.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep gegrond,

Hervormt het vonnis van de arbeidsrechtbank te Brugge van 25 oktober 2010, behalve wat betreft de beslissing over de kosten van het geding,

Zegt voor recht dat de heer en mevrouw L overeenkomstig de artikelen 15, 20 en 20 bis van de arbeidsongevallenwet ieder recht hebben op een lijfrente gelijk aan 20 % van het basisloon van hun zoon Christophe L die is overleden op 6 oktober 2000 ingevolge een arbeidsongeval toen hij in dienst was van de nv Shamrock Rederij.

Heropent de debatten opdat de partijen standpunt innemen over het bedrag van het basisloon voor de berekening van de rente.

Zegt dat de partijen hun conclusies en stukken hieromtrent zullen neerleggen ter griffie en overleggen aan elkaar rekening houdend met volgende conclusiekalender.

- Conclusies voor het FAO uiterlijk op **15 september 2016**;
- Conclusies voor de heer en mevrouw L op **17 oktober 2016** ;
- Syntheseconclusies voor de het FAO uiterlijk op **17 november 2016** ;

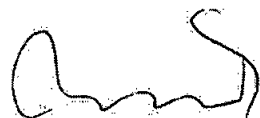

Stelt de heropening van de debatten vast op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van dit Hof (zaal 0.6), Poelaertplein, 3 te 1000 Brussel op **6 februari 2017** om 14 uur 30 voor een totale pleitduur van **50** minuten.

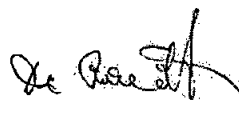
Houdt de beslissing over de kosten aan.

Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Carla CORBISIER,	raadsheer,
Wien DE GEYTER,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Guy BONNEWIJN,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door :	
Dirk DE RAEDT,	griffier.

Carla CORBISIER;

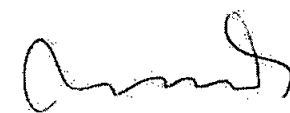

Wien DE GEYTER

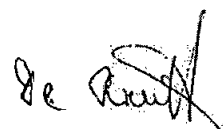

Dirk DE RAEDT;

Guy BONNEWIJN

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 23 mei 2016 door:

Carla CORBISIER, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Carla CORBISIER

Dirk DE RAEDT

